

Jeg er ikke i Tvivl om, at det skal forstaaes saaledes, men jeg tvivler meget om Hensigtsmæssigheden af Bestemmelsen. Tænker man sig nemlig, at Forholdene udvikle sig saaledes, at vi faae ligesaa mange Lærereinder som Lærere, saa vil i det nævnte Tilfælde af disse 5 høist lønede Poster kun 1 kunne besættes med en Lærereinde, hvorimod de 4 andre Lærereinder ville komme paa lavest Gage, og omvendt ville af de 5 Lærere de 4 komme paa høist Gage og kun 1 paa lavest Gage. Dette kan jo være behageligt nok for vedkommende Lærere, men det bliver meget let en Ubillighed, forsaavidt puur unge Mennesker fra Seminarierne næsten kunne springe den laveste Gage over og strax komme paa høist Gage. Jeg troer ikke, at dette indvirkede Forhold vil ordne sig ved den Bestemmelse, at Halvdelen — og, naar det hele Lærereantal er ulige, da den største Halvdeel — skal være paa høist Gage. I det oprindelige Lovforslag var det ordnet paa en anden Maade, nemlig saaledes, at de Poster, der vilde have været at besætte med Lærere, men nu vilde blive at besætte med Lærereinder, skulde udgaae af Antallet af de Lærereposter, til hvilke der efter § 13 i Loven af 1856 bliver at tage Hensyn ved Bestemmelsen af, hvormange der skulde have den høiere, og hvormange den lavere Løn; men dette vilde jo kunne føre til stor Ubillighed imod Lærerne, idet Lærereinder vilde kunne blive foretrukne for Lærere, og Antallet af Pladser med den høiere Gage derved for disse betydeligt kunde blive indskrænket. Jeg skal tillade mig til Sagens 2den Behandling at stille et Endringsforslag, som vil komme til at gaae ud paa, at Lærereinderne væsentligt skulde lønnes som ugifte Lærere, dog saaledes, at deres Gage ikke, som her foreslaaet, skal kunne nedsættes med en Trebiedeel, men saaledes, at de først efter en vis Frist, s. Ex. 10 Aar — hvilket jo stemmer med den Frist, der er sat for Erhvervelsen af Pensionsberettigelsen — skulde træde op i fuldkommen lige Ret med de yngre ugifte Lærere og da forøvrigt betragtes ligesom disse og have den samme Afgang til Alverstillæg af 25 og 50 Rd. Ved Siden deraf skal jeg tillade mig at foreslaae, at Bestemmelsen om, at kun en Trebiedeel af de høist lønede Poster kan be-

settes med Lærereinder, udgaaer, og at der i Stebet derfor indsættes en Bestemmelse, der har sit Analogiforhold i Loven af 8de Marts 1856. Denne Lov tillader nemlig ikke saa ganske saa Friheder udover de bestemte Lønningsforhold; den tillader saaledes, at Borgerrepræsentanterne i visse Tilfælde kunne fordele Summen paa en anden Maade end den, der er fastsat i Loven; den bestemmer ogsaa, at Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet kan, hvor Communens oeconomiske Forhold gjør det fornødent, nedsætte de fastsatte Lønninger som ogsaa for høie samme med Borgerrepræsentationens Samtykke eller, hvis det nægtes, med Skoleraadets; men den tillader derimod ikke nogensomhelst Roffen ved det bestemte Forhold, at den større Halvdeel skal lønnes med den høieste og den mindre Halvdeel med den laveste Gage. En Bestemmelse, hvorved dette Forhold kan forandres — som jo ganske vil være i Analogi med de andre Bestemmelser —, troer jeg vil blive nødvendig netop derved, at Lærereinderne komme ind. Naar saaledes det Tilfælde, som jeg før nævnte, nemlig, at kun 1 af 5 høistgagerede Pladser kunde besættes med en Lærereinde, skulde føre til, at en ganske ung Seminarist saa godt som lige i det Dieblit, han kom fra Seminariet eller i alt Fald efter et Aars Forløb eller saa vilde springe op til den høieste Gage, vilde der efter min Formening være Anledning for Borgerrepræsentationen til at sige: Nei, det gaaer ikke an, og den vil da i Henshold til den Lovbestemmelse, jeg paatænker at foreslaae, kunne gjøre Indstilling til Ministeriet om, at dette vil forandre Forholdet i dette Tilfælde, saaledes at Vedkommende altsaa ikke rykker op paa den høieste Gage. — Det var disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre med Hensyn til denne Lov, idet jeg dog, som sagt, mener, at vi i det Hele taget med Undtagelse af dette Spørgsmaal om Gagerne, ville kunne slutte os til Lovudkastet i den Skikkelse, hvori det er kommet til os.

M. Andersen: Som bekjendt er nærværende lille Lovforslag blevet modtaget med stor Velvillie i det andet Thing, og jeg havde ogsaa haabet, at den samme Velvillie skulde være bleven det tildeel i denne Sal, men jeg